

The Abraham & Millie Arbesfeld Kollel & Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Programs for Men & Women

W W W.KOLLELYOMRISHON.ORG
W W W.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*When G-d Saved Jerusalem...
And How Jerusalem
Saved the Jewish People*

*This week's shiurim are sponsored by
Bella Hochberg in memory of her husband,
Mordechai Yitzchak ben Shmuel v'Fayge Peshe,
whose Yahrtzeit is on the 15th of Sivan*

Rabbi Menachem Penner
May 21, 2017 • כ"ה אייר תשע"ז

When G-d Saved Jerusalem ...
And How Jerusalem Saved the Jewish People
Rabbi Menachem Penner
Dean, Rabbi Isaac Elchanan Theological Seminary

Melachim II - II Kings - Chapter 18

1 And it was in the third year of Hoshea the son of Elah, the king of Israel, that Hezekiah the son of Ahaz the king of Judah, became king.

2 He was twenty-five years old when he became king, and he reigned twenty-nine years in Jerusalem...

3 And he did what was right in the eyes of the Lord, like all that his father David had done.

4 He abolished the high places, and smashed the monuments, and cut down the asherah, and crushed the copper serpent that Moses had made, for until those days the children of Israel were burning incense to it; and he called it Nehushtan.

5 He trusted in the God of Israel there was none like him among all the kings of Judah who were after him, nor were there before him.

6 He cleaved to the Lord; he did not turn away from following Him; he kept His commandments, which He had commanded Moses.

7 Now the Lord was with him: in everything he ventured he succeeded; and he rebelled against the king of Assyria and did not serve him.

9 And it was in the fourth year of King Hezekiah-that is the seventh year of Hoshea the son of Elah, king of Israel-that Shalmaneser the king of Assyria went up to Samaria and laid siege to it.

10 And they captured it at the end of three years; in the sixth year of Hezekiah, which is the ninth year of Hoshea, king of Israel, Samaria was captured.

א וַיְהִי בַשָּׁנָה שְׁלֹשׁ לְהוֹשֵׁעַ בֶּן אֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ חֲזַקְיָה בֶן אַחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה:

ב בֶּן עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם ...

ג וַיַּעַשׂ הַיְיָשֵׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד אָבִיו:

ד הוּא הִסִּיר אֶת הַבַּמֹּת וְשִׁבַּר אֶת הַמִּצֵּבֹת וְכָרַת אֶת הָאֲשֵׁרָה וּפְתַת גִּזְזֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה כִּי עַד הַיָּמִים הַהֵמָּה הָיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִקְטָרִים לוֹ וַיִּקְרָא לוֹ גִּזְזֵי הַנְּחֹשֶׁת:

ה בַּיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּטַח וַאֲחֲרָיו לֹא הָיָה כָּמֹהוּ בְּכֹל מְלָכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר הָיוּ לְקִנְיָו:

ו וַיִּדְבַק בַּיְהוָה לֹא סָר מֵאֲחֲרָיו וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה:

ז וְהָיָה יְהוָה עִמּוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר יֵצֵא יִשְׁכִּיל וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא עָבְדוֹ:

ט וַיְהִי בַשָּׁנָה הַרְבִּיעִית לְמֶלֶךְ חֲזַקְיָהוּ הָיָה הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לְהוֹשֵׁעַ בֶּן אֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שְׁלִמְנָאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל שָׁמְרוֹן וַיִּצַר עָלֶיהָ:

י וַיִּלְכְּדָהּ מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנִים בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ לְחֲזַקְיָה הָיָה שָׁנַת תֵּשַׁע לְהוֹשֵׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִלְכְּדָה שָׁמְרוֹן:

11 And the king of Assyria exiled Israel to Assyria, and he settled them in Halah and in Habor, the Gozan River, and the cities of Media.

12 Because they did not obey the Lord their God and transgressed His covenant, all that He had commanded Moses the servant of the Lord, and they did not obey nor did they do [His will].

13 And in the fourteenth year of King Hezekiah, Sennacherib the king of Assyria came up against all the fortified cities of Judah and seized them.

14 And Hezekiah the king of Judah sent to the king of Assyria to Lachish, saying, "I have sinned, withdraw from me; whatever you impose upon me, I will bear." And the king of Assyria imposed upon Hezekiah, king of Judah, three hundred talents of silver and thirty talents of gold.

15 And Hezekiah gave all the silver that was found in the house of the Lord and in the treasuries of the king's palace.

16 At that time, Hezekiah stripped the doors of the temple of the Lord, and the thresholds which Hezekiah the king of Judah had overlaid, and he gave them to the king of Assyria.

17 And the king of Assyria sent Tartan and Rabsaris, and Rabshakeh from Lachish to King Hezekiah with an army of a great [multitude] to Jerusalem, and they went up and came and stood near the conduit of the upper pool, which is on the road of the washer's field.

18 And they summoned the king, and Eliakim the son of Hilkiyah who was appointed over the palace, and Shebna the scribe and Joah the son of Asaph the recorder, came out to them.

19 And Rabshakeh said to them, "Say now to Hezekiah, 'So has the great king, the king of Assyria, said, "What is this confidence that you have trusted?"

22 And if you say to me, 'We trust the Lord our God,' is He not the one Whose high places and altars Hezekiah has removed? He has said to Judah and to Jerusalem, 'Before this altar in Jerusalem shall you prostrate yourselves.'

יֵא וַיִּגְלֵם מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה
וַיִּנְחֵם בְּחַלְחֵ וּבְחָבּוּר נְהַר גּוּזָן וְעָרֵי מְדִי:

יב עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיַּעֲבְרוּ אֶת בְּרִיתוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
עֲבָד יְהוָה וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ:

יג וּבַאֲרָבַע עָשָׂר שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֲזַקְיָה עָלָה
סַנְחֶרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה
הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְּפָשִׁם:

יד וַיִּשְׁלַח חֲזַקְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל מֶלֶךְ
אַשּׁוּר לְכִישָׁה לֵאמֹר חָטָאתִי שׁוּב מֵעָלַי
אֵת אֲשֶׁר תִּתֶּן עָלַי אֲשָׂא וַיִּשָּׂם מֶלֶךְ אַשּׁוּר
עַל חֲזַקְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה נְשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת כֶּפֶר
כֶּסֶף וְנְשִׁלֵּשִׁים כֶּפֶר זָהָב:

טו וַיִּתֵּן חֲזַקְיָה אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית
יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ:

טז בָּעֵת הַהִיא קָצַץ חֲזַקְיָה אֶת דְּלָתוֹת
הַיֵּכַל יְהוָה וְאֵת הָאֲמָנוֹת אֲשֶׁר צָפָה חֲזַקְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר:

יז וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת תַּרְתָּן וְאֶת רַב
סָרִיס וְאֶת רַב־שָׁקָה מִן לְכִישָׁה אֶל הַמֶּלֶךְ
חֲזַקְיָהוּ בְּחֵיל כְּבֹד יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ
יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיַּעֲמְדוּ בְּתַעֲלַת
הַבְּרֻכָה הַעֲלִיּוֹנָה אֲשֶׁר בְּמִסְלַת שְׂדֵה כּוֹבֵס:

יח וַיִּקְרְאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם אֵלְיָקִים
בֶּן חֶלְקִיָהוּ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְשִׁבְנָה הַסֹּפֵר
וַיֹּאחַז בֶּן אֶסָף הַמְּזַכִּיר:

יט וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־שָׁקָה אֲמָרוּ נָא אֶל
חֲזַקְיָהוּ כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר
מָה הַבְּטָחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטַחְתָּ:

כב וְכִי תֹאמְרוּן אֵלַי אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּטַחְנוּ הֲלוֹא הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר חֲזַקְיָהוּ אֶת
בְּמִתָּיו וְאֵת מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לְיְהוּדָה

וְלִירוּשָׁלַם לְפָנַי הַמְזַבַּח הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲוּוּ
בִירוּשָׁלַם:

25 Now is it with other than the Lord that I have come up against this place to destroy it? The Lord said to me, 'Go up against this land and destroy it.' "

כה עָתָה הַמְבַלְעָדֵי יְהוָה עָלִיתִי עַל הַמָּקוֹם
הַזֶּה לְהַשְׁחִיתוֹ יְהוָה אָמַר אֵלַי עֲלֵה עַל
הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ:

35 Who are they among all the gods of the lands who saved their land from my hand, that the Lord should save Jerusalem from my hand?' "

לה מִי בְּכָל אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִצִּילוּ אֶת
אֲרָצָם מִיָּדֵי כִי יִצִּיל יְהוָה אֶת יְרוּשָׁלַם
מִיָּדֵי:

Melachim II - II Kings - Chapter 19

1 And it was when king Hezekiah heard that he rent his garments, and covered himself with sackcloth, and came to the house of the Lord.

א וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת
בְּגָדָיו וַיִּתְפַּס בְּשָׂק וַיָּבֵא בֵּית יְהוָה:

2 And he sent Eliakim who was appointed over the palace, and Shebna the scribe and the elders of the priests, covered with sackcloth, to Isaiah the prophet, the son of Amoz.

ב וַיִּשְׁלַח אֶת אֱלִיקִים אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת
וְשִׁבְנָא הַסֹּפֵר וְאֶת זְקַנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְּפֹסִים
בְּשָׂקִים אֶל יִשְׁעֵיהוּ הַנְּבִיא בֶן אַמּוּץ:

3 And they said to him, "So has Hezekiah said, "This day is a day of distress, debate, and blasphemy, for the children have come as far as the birthstool and there is no strength to give birth.

ג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם צָרָה
וְתוֹכַחָה וּנְאֻצָּה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי בָאוּ בָנִים עַד
מִשְׁפַּר וְכַח אֵין לָלֶדֶה:

4 Perhaps the Lord your God will take note of all the words of Rabshakeh whom the king of Assyria, his master, sent to blaspheme the living God, and he brought proof with the words that the Lord your God heard, and you shall offer up a prayer for the remnant that is found.' "

ד אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל דְּבָרֵי
רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלְחוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֲדַנְיָו
לְחַרְף אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁאַתָּ תִּפְלָה בְּעַד
הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה:

5 And King Hezekiah's servants came to Isaiah.

ה וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל יִשְׁעֵיהוּ:

6 And Isaiah said to them, "So shall you say to your master, 'So has the Lord said, "Have no fear of the words that you have heard, that the servants of the king of Assyria blasphemed Me.

ו וַיֹּאמֶר לָהֶם יִשְׁעֵיהוּ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל
אֲדַנְיָכֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֵל תִּירָא מִפְּנֵי
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נְעָרֵי
מֶלֶךְ אַשּׁוּר אִתִּי:

7 Behold I will imbue him with a desire, and he will hear a rumor and return to his land, and I will cause him to fall by the sword in his land.' "

ז הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב
לְאָרְצוֹ וְהִפְלַתִּיו בַּחֶרֶב בְּאָרְצוֹ:

8 And Rabshakeh returned and found the king of Assyria waging war against Libnah, for he heard that he had left Lachish.

ח וַיָּשָׁב רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר
נֹלְחָם עַל לְבָנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלְכִישָׁ:

9 And he heard [a rumor] about Tirhakah the king of Cush, saying, "He has gone out to wage war against you." And he again sent emissaries to Hezekiah, saying,

ט וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר
הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר:

10 "So shall you say to Hezekiah the king of Judah, saying, 'Let your God in Whom you trust, not delude you, saying, 'Jerusalem shall not be given into the hand[s] of the king of Assyria.

י כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאף אלהיך אשר אתה בטח
בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך
אשור:

11 Behold you have heard what the kings of Assyria have done to all the lands to destroy them. Now will you be saved?

יא הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי
אשור לכל הארצות להחרימם ואתה
תנצל:

14 And Hezekiah took the letters from the hand of the messengers and read them; he went up to the house of the Lord, and Hezekiah spread it out before the Lord.

יד ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה
ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה:

15 And Hezekiah prayed before the Lord and said, "O Lord God of Israel, Who dwells between the cherubim, You alone are the God of all the kingdoms of the earth. You made the heavens and the earth.

טו ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה
אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ואת הארץ:

16 O Lord, incline Your ear and listen, O Lord, open Your eyes and see. And listen to the words of Sennacherib, who sent him to blaspheme the living God.

טז הטה יהוה אזנה ושמע פקח יהוה
עיניו וראה ושמע את דברי סנחריב אשר
שלחו לתרף אלהים חי:

17 Indeed, O Lord, the kings of Assyria have destroyed the nations and their land.

יז אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את
הגוים ואת ארצם:

18 And they have committed their gods to the fire, for they are not gods, but the handiwork of man, wood and stone, and they destroyed them.

יח ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן
ויאבדום:

19 And now, O Lord our God, please deliver us from his hand, so that all the kingdoms of the earth may know that You are the Lord God alone."

יט ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו
ונדעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה
אלהים לבדך:

20 And Isaiah the son of Amoz sent to Hezekiah, saying, "So has the Lord God of Israel said, 'I have heard what you prayed to me concerning Sennacherib, king of Assyria.

כ וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו
לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר
התפללת אלי אל סנחרב מלך אשור
שמעתי:

31 For from Jerusalem shall come out a remnant, and survivors from Mt. Zion; the zeal of the Lord of Hosts shall do this.

לא פי מירושלם תצא שארית ופליטה
מהר ציון קנאת יהוה ("צבאות" קרי ולא
כתיב) תעשה זאת:

32 Therefore, so has the Lord said concerning the king of Assyria: 'He shall not enter this city, neither shall he shoot there an arrow, nor shall he advance upon it with a shield, nor shall he pile up a siege mound against it.

לב לכן פה אמר יהוה אל מלך אשור לא
יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ
ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה:

33 By the way he comes he shall return, and this city he shall not enter,' says the Lord.

לג בדרך אשר יבא ביה ישוב ואל העיר
הזאת לא יבא נאם יהוה:

34 'And I will protect this city to save it, for My sake and for the sake of My servant David.' "

לד וגבותי אל העיר הזאת להושיעה
למעני ולמען דוד עבדי:

35 And it came to pass on that night that an angel of the Lord went out and slew one hundred eighty-five thousand of the camp of Assyria. And they arose in the morning, and behold they were all dead corpses.

לה ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה
ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה
אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים
מתים:

36 And Sennacherib, the king of Assyria, left and went away, and he returned and dwelt in Nineveh.

לו ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה:

37 And he was prostrating himself in the temple of Nisroch his god, and Adramelech and Sharezer, his sons, slew him with a sword, and they fled to the land of Ararat, and his son Esarhaddon reigned in his stead.

לז ויהי הוא משתחוה בית נסרוך אלהיו
ואדרמלך ושראצר ("בניו" קרי ולא
כתיב) הנהו בתרב והמה נמלטו ארץ
אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:

מהר"ל - חידושי אגדות ראש השנה כג

הקשו בתוספות: איך אפשר לומר דירושלים באמצע ארץ ישראל? ... אלא לומר לך, כי מקום ירושלים הוא אמצע ארץ ישראל, שכך הוא נחשב כמו שאמר כי הלב של אדם באמצע הגוף ממש. **רוצה לומר שזה אמצעיתו שהכל מצטרף ומתחבר אליו** - כמו שדרך הכל מצטרף אל אמצעי כך מצטרף הכל אל ירושלים. ואין הדבר תולה כלל בשטח - אלא שהדבר הוא שירושלים הוא עיקר ולב ארץ ישראל - שהכל תלוי בו - והוא אמצעיתו בשביל זה... (ולכך המלאכים אומרים "בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס" (שם מנחות פז.))

Tehillim - Psalms - Chapter 122

1 A song of ascents of David. I rejoiced when they said to me,
"Let us go to the house of the Lord."

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׂמַחְתִּי בְּאִמְרֵים לִי
בֵּית יְהוָה נִלְוֶה:

2 Our feet were standing within your gates, O Jerusalem.

ב עֲמֻדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלָּם:

3 The built-up Jerusalem is like a city that was joined together
within itself.

ג יְרוּשָׁלָּם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְּרָה לָהּ יַחְדָּו:

מלבי"ם

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד מְדַבֵּר בְּשִׁבְחַת יְרוּשָׁלַיִם. מְצִייר אֶת הָאוֹמָה בְּכִלְלָהּ כְּגֹוֶף אֶחָד הַמּוֹרֵכֵב מֵאִיבְרִים
פְּרֻטִים שׁוֹנִים - וִירוּשָׁלַיִם הִיא הָעִיר שֶׁחֹוֹבְרָה לָהּ יַחְדָּו - וִיִּתְחַבְּרוּ הָאִיבְרִים הַפְּרֻטִים לִהְיוֹת גֹּוֶף שָׁלֵם ...
וְהִנֵּה בֵּית ה' הַנִּמְצָא בָּהּ הִיא הַכְּלִי הַמְכִיךְ אֶת הַגּוֹיָה הַכְּלִלִית אֶל חוֹל הַשְּׂכִינָה וְנִפְשָׁה אֱלֹהִית בָּהּ. אֲמַנָּם -
הָעִיר עֲצֻמָּה הִיא כְּלָב וּמוֹחַ בְּגוֹיָה ...

Tehillim - Psalms - Chapter 13

1 By the rivers of Babylon, there we sat, we also wept when we
remembered Zion.

א עַל נְהָרוֹת בְּכָל נֶשְׁבָנוּ גַם בְּכִינוּ
בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:

2 On willows in its midst we hung our harps.

ב עַל עָרְבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנּוֹרוֹתֵינוּ:

3 For there our captors asked us for words of song and our
tormentors [asked of us] mirth, "Sing for us of the song of Zion."

ג כִּי נֶשְׂאָנוּ שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר
וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן:

4 "How shall we sing the song of the Lord on foreign soil?"

ד אֵיךְ נִשְׁרֵר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמַת
נִכְרָ:

5 If I forget you, O Jerusalem, may my right hand forget [its
skill].

ה אִם אֲשַׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלָּם תִּשְׁכַּח יְמִינִי:

6 May my tongue cling to my palate, if I do not remember you, if
I do not bring up Jerusalem at the beginning of my joy.

ו תִּדְבֶּק לְשׁוֹנֵי לְחִפֵּי אִם לֹא אֶזְכְּרֶכִי אִם
לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלָּם עַל רֹאשׁ שְׂמַחְתִּי:

7 Remember, O Lord, for the sons of Edom, the day of Jerusalem,
those who say, "Raze it, raze it, down to its foundation!"

ז זָכֵר יְהוָה לְבְנֵי אֱדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלָּם
הָאִמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הִסּוֹד בָּהּ:

בית הבחירה - תהילים

כלומר: כשאתחיל לשמוח בשום ענין - מיד אזכור אבל י-ם - ונאספה שמחתי.